

על „האסטרטגיה בעידן-הטילים“

הקשאת' בסיסים, פיזור, ניידות, או כל אמצעים אחרים אשר עצת מומחים תעלה אותם. יש להפנות מבט הרבה יותר בוחן אל אפשרויות ההגנה בפני התקפה-אסטרטגית — הן בתחום אמצעי ההגנה-הפעילה והן בזה של הגנה-אורחית; הרי זו האחרונה היא-היא השטח בו שוררת הנוחה-רבתי“.

„חרדה עשויה להתעורר למראה חוסר-העקביות של המנהיגים הצבאיים בארה״ב, אשר תולים אמונה-לרוב בכלי-זיון מימניים כבמכשיר להגנת הארץ — אך באותו זמן-עצמו דוחים הם מעצמם את המסקנות והתוצאות, אפילו הכולטות ביותר לעין, של השימוש בהם נגדנו.“

*

„אילו היה זה נכון כי כלי-זיון גרעיניים „ביט-לו“ את המלחמה, כפי שאנשים רבים חפצים להאמין, כי אז ספק אם היה הגיון בעשית מאמציים ממש-הרואיים בשביל להכין את האומה לקראת אפשרות שכזו. אך עלינו להתיחס ברצינות אל העובדה כי סכנת מלחמה-טוטלית הנה מציאותית, ואף נתונה במסגרות-זמן מסוימות. האמת היא כי להתעלם מסכנת מלחמה-טוטלית — חזיון שהגו רע ואיום לאין-שיעור ממלחמה כפי שהכרנוה בעבר — פירושו, להגביר במידה ניכרת את הסיכוי לכך שהיא אמנם תתחולל.“

*

„אשר לכונותיו של צד זה או אחר, ביחסים שבין שני הגושים, לפתוח במלחמה נגד השני — הרי לא על יסוד הערכת כונותיו של היריב יש לבסס את התכנון, כי אם על יסוד הערכת יכולתו.“

„בדרך-כלל, הסיבה העיקרית שבגללה עשוי זה או אחר מהצדדים, בזמן מן הזמנים, לפתוח במלחמה מתוכננת-יוזמה — יהיה הרצון לסלק איום אשר מבחינה סוביקטיבית אפסה היכולת לשאת בו.“

ספרו החדש של החוקר האמריקני הנודע בסוגיות-האסטרטגיה, פרופ' ברנרד ברנדי, „האסטרטגיה בעידן-הטילים“, עורר סערת-ויכוח — ומחשבות הרבה — בקרב חוגי הצבא שבמדינות-המערב. רק אחדות מן המחשבות (המאלפות, או המדר-איגות, או הפרובוקטיביות) שבספר זה יכלו להכלל ב„לקט-הציטוטים“ הקצר שלהלן: —

„נעדרת באמריקה מסורת רבת-חיות-ומרץ של דאגה אינטלקטואלית לתחום האסטרטגיה-הלאומית — אותו איזור-גבול בו נפגשות בעיות צבאיות, מזה, ומדיניות, מזה.“

„אנשי-צבא מקצועיים עסוקים ושקועים בבעיות טכניות וטקטיות מורכבות מכדי שיתנו מחשבה הרבה לתחום הרחב-יותר של האסטרטגיה.“

„בהיותם נתונים ללחץ משרותיהם ומעמדם, אזרחים הנוגעים בענייני בטחון חסרים אף-הם זמן או נטיה מספיקים בשביל מחשבה אסטרטגית רחבת-היקף ומרחיקה-ראות.“

„ואילו המלומדים, ברובם, פשוט נשאר עומדים-בצד לגבי בעיות אסטרטגיה.“

*

„הבעיה המרכזית והדוחקת ביותר העומדת בפני ארה״ב כיום צומחת מן העובדה כי המדינה בחרה בחירה-מחייבת באסטרטגיה-של-הרתעה — ודחתה כל מחשבה ואפשרות בדבר ייחוס מלחמה גרעינית. פירושו של דבר, שאם תבוא מלחמה-טוטלית — גדולים הם הסיכויים שתהיה המקבלת, ולא המנחיתה, את המהלומה הראשונה. וממצב זה — אשר דומה שלא העם האמריקני ולא מנהיגיו התחילו להגות בו כיאות — משתמעו מסקנות רבות.“

*

„יש לתת עדיפות גבוהה-ביותר להפחתת פגיעותם של כוחות-התגמול האמריקאיים — על-ידי